

નિષ્પક્ષવાણી વીરડી

નિષ્પક્ષવાણી વીરડો, પ્રત્યેક ઘૂંટ મીઠો;
'આ' લોકમાં અલૌકિક, નિર્વ્યાજ પ્રેમ દીઠો.

રણમાં મધુર વીરડો, જ્ઞાનાર્ક કલ્પે રીઝિયો;
રસ-કુંભ આત્મ તરસ્યો, બિંદુમાં સિંધુ પેખિયો.

ઘૂંટડાં પીતાંયે ભૂખ્યો, નવનીત નિત્ય અતૃપ્ત;
હર શ્વાસ મોક્ષ-સુખિયો, 'દાદાઈ' મોક્ષ લૂંટ.

દર્શનથી પ્યાસ બૂઝતી, પીવાથી પ્યાસ વધતી;
'આ' જ્ઞાન ધૂણી ધખતી, સત્સંગ તરસ અદકી.

પીવાથી પ્યાસ ઠરતી, ઘૂંટડે જ શક્તિ વધતી;
'આ' મોક્ષદાની સિદ્ધિ, અનંત સુખ, શાંતિ.

અહીં મોક્ષનો અનુભવ, અહીં મોક્ષની ખુમારી;
બંધન છતાંય મુક્તિ, સ્વ-પદ અચળ સ્વારી.

નિર્ભેદ લિંગ-ભેદે, શુદ્ધાત્મ ગુણ અનંત;
વાણી જ સ્યાદ્વાદી, સર્વાત્મ સ્ફુર વસંત.

નહીં શત્રુ-મિત્ર કોઈ, સર્વત્ર ભાવ ઉદાસીન;
રમણીય નિજસ્વરૂપ, સર્વાત્મે 'આ' જ ભગવાન.

નિષ્કામ સત્ય સર્વાંશ, 'આ' ચૌદ લોકી નાથ;
વરસો કરુણા મંગલ, મૂળ મોક્ષધામ ઉજાશ.---નિષ્પક્ષવાણી...

